

DET ÄR KVINNOR – INTE MÄN – SOM FÖRTRYCKER KVINNORS SEXUALITET

En resumé och synpunkter på ” Cultural Suppression of Female Sexuality” (<http://www.austin-institute.org/wp-content/uploads/2014/02/Cultural-Suppression-of-Female-Sexuality.pdf>) av Roy F Baumeister och Jean M Twenge.

1966 skrev J M Sherfey en känd artikel i *Journal of the American Psychoanalytic Association*, 14 (”The evolution and nature of female sexuality in relation to psychoanalytic theory”) där det påstods att kvinnlig sexualitet har en starkare driv än manlig, men att män för att samhället skulle utvecklas måste stävja den kvinnliga sexualiteten. Essensen var, att mäns förtryck av kvinnors sexualitet var orsaken till kvinnors svagare sexdriv, inkluderandes kirurgiska ingrepp. I en artikel 2002 (”Cultural Suppression of Female Sexuality”) undersökte två forskare, Roy F Baumeister och Jean M Twenge, vad aktuell forskning säger om vad som orsakar en svagare kvinnlig sexuell driv och dubbelmoralen i att se vissa handlingar som acceptabla hos män, men inte hos kvinnor. Författarna utgår från att kvinnlig svagare sexuell driv och samhällets dubbelmoral åtminstone delvis är ett resultat av samarbete mellan ett stort antal människor för att stävja detta. De menar dock inte att det måste betyda att det är någon form av avsiktlig konspiration, snarare att *människor kan ha kommit att delta i denna process utan full medvetenhet om vad det är de gör* (s 166). De tillägger också, att emedan det under lång tid varit sociala konstruktioner som dominerat hypoteserna så har det under senare tid dykt upp evolutionära och biologiska förklaringar till skillnaderna mellan mäns och kvinnors sexuella driv.

I artikeln ställer författarna två konkurrerande teorier mot varandra. Den första (teori 1), den som Sherfey lade grunden för, att *män – speciellt makar – har varit huvudkällan för sådan influens* och den andra (teori 2), att *kvinnor själva har varit huvudkällan* (s 167). Mot dessa ställer de två ”nollhypoteser”. Den första (teori 3) att *kvinnor helt enkelt har en inneboende svagare sexdriv än män*, så att förekomsten av förtryck är en artefakt utifrån den naturligt svagare lusten. Den andra (teori 4) är att *kostnaden för sex generellt varit större för kvinnor än män, och därmed lär individuella kvinnor sig att trycka ner deras egen sexuella lust utifrån rationellt självintresse* (s 167, denna är i samklang med den s k ”Föräldrainvesteringssteorin”, https://en.wikipedia.org/wiki/Parental_investment). De förnekar inte heller att även mäns sexualitet kan förtryckas och att förtrycket sänder meddelandet att sex är dåligt istället för att säga att det är bra.

Teori 1

Angående teori 1 sägs att det har hävdats att stabiliserandet av egendomsrätt och viljan att föra egendom vidare till biologiska arvingar var motivet för män att låsa in sina hustrur. Personligen är jag helt med på detta, men det betyder inte att män generellt velat begränsa kvinnors sexualitet, eftersom de gärna sett att andra kvinnor varit tillgängliga och villiga (i t ex antikens Aten var det kurtisanerna som var de ”upphöjda” kvinnorna). Detta understryker också Baumeister & Twenge då de konstaterar att *kruxet med faderskapsförklaringen för att förtrycka kvinnlig sexualitet är att män huvudsakligen arbetar för att förtrycka deras hustrurs sexualitet* (s 168). Mot argumentet att män skulle anse fred och ordning i samhället mer eftersträfvansvärt än sexuell belöning, och kvinnor det motsatta, invänder de, att *tvärtom verkar män villiga, om inte ivriga, att möta upp till kvinnors sexuella önsningar. Män är mer sannolika än kvinnor att säga att det att ge sexuell njutning till någons sexpartner är mer viktigt än att sträva efter egen njutning* (hänvisning till Janus & Janus, 1993, *The Janus report on sexual behavior*. New York) och *majoriteten av män är ganska accepterande till kvinnliga önskemål om sex även när kvinnan är en total främling* (hänvisning till Clark & Hatfield, 1989, Gender differences in receptivity to sexual offers. *Journal of Psychology and Human Sexuality*, 2), *medan kvinnor är mycket mindre generösa eller mottagliga för sådana önskemål* (s 169f).

Teori 2

Angående teori 2 konstaterar författarna att detta, att kvinnor har en aktiv roll i att stävja kvinnors sexualitet, är i linje med dem som menar att kvinnor är aktiva aktörer, med verkligt inflytande över omständigheter och händelser, snarare än passiva offer och åskådare till manlig aktivitet. Men **varför** skulle kvinnor vilja förtrycka kvinnlig sexualitet? Svaret kan vara social byteteori, vilken analyserar mänskligt beteende i termer av kostnader och belöningar *och därför betraktar samverkan som utbyte i vilket de olika parterna erbjuder andra belöning i gengäld för att erhålla vad de vill*. En sådan utbytesanalys kring sex skulle utgå från *antagandet att sex är en resurs som män eftersträvar och kvinnor besitter* (eller som Symons, 1979, *The Evolution of Human Sexuality*, New York & Oxford, uttrycker det: *Överallt ses sex som något kvinnor har, som män vill ha*). Till det fogas Waller och Hills (1938/1951, *The family: A dynamic interpretation*. New York) *princip om minst intresse*, vilken uttrycker att den som har minst önskan för en speciell relation har störst makt i relationen. Om därför en kvinna mindre önskar sex än mannen måste han förse henne med andra fördelar för att få henne att gå med på sex. Detta diskuterades av Nancy Cott (1979, *Passionlessness: An interpretation of Victorian sexual ideology, 1790–1850*. In N. Cott & E. Pleck (Eds.), *A heritage of her own*. New York) som menade, att om sex är huvudresursen som någon har för att förhandla om andra fördelar med så vill man att priset för sex ska vara högt. *Att hålla tillgången under efterfrågan möjliggör för monopoliet att ta ut ett högt pris. Som kontrast, om sex var fritt tillgängligt för män, skulle de flesta individuella kvinnor vara i en svagare position för att begära mycket i gengäld* (s 171).

För det första: Ju svårare det är för män att erhålla sex, desto mer villiga är de att erbjuda i gengäld. *En lång rad av sociala fördelar kan vara involverade i sådant utbyte, så som pengar, gåvor, långvariga relationer, fair behandling, sexuell trohet och upplevande till förväntningar ... Vida utbredd förtryck av kvinnlig sexualitet minskar risken för att varje kvinna ska förlora sin manlige älskare till en annan kvinna*. Teori 1 ser den kvinnliga partnern som källan till fara, medan teori 2 ser andra kvinnor som denna källa. Men teori 2 fungerar bara om *de flesta kvinnor samarbetar till en tillräcklig nivå för att begränsa sex* (s 171). I ett sådant samarbete måste kvinnor straffa andra kvinnor, vilka gör sex alltför lättillgängligt, då de sänker priset. Ett straff är att stämpla den promiskuösa kvinnan som ”billig”. Andra kvinnor kommer därför att sätta tryck på den s k ”billiga” kvinnan att höja sitt pris och kräva mer i utbyte. Kvinnor straffar alltför sexuella kvinnor genom informella sanktioner, som utfrysning och nedsättande skvaller.

För det andra: *Precis som vilket monopol som helst tenderar att motverka uppdykandet av lågprisersättningar som kan underminera dess marknadskontroll, kommer kvinnor att motsätta sig olika alternativa uttryck för manlig sexuell gratifikation, även om dessa uttryck inte direkt berör kvinnornas egna liv. Prostitution, pornografi och andra former av sexuell underhållning kan erbjuda män vissa former av sexuell stimulans. Genom att tillfredsställa några av de manliga behoven kan dessa former av underhållning underminera kvinnors förhandlingsmakt och därför har kvinnor naturligtvis ett intresse i att stävja dem* (s 172).

För det tredje antyder teori 2 att stävjandet av kvinnlig sexualitet speglar en sorts ”allmänt dilemma” för kvinnor generellt. I en grupp av unga, ogifta kvinnor så lägger den som överskrider gränserna (där de är normativt dragna) en kostnad på de andra, vilka kommer under tryck att erbjuda detsamma för att hålla jämna steg. Fattiga kvinnor är också sannolikt bättre prospekt för att bli sexuellt tillgängliga till ett accepterbart pris och kvinnor gynnas av om män är sexuellt utsvultna, medan män gynnas av att kvinnor är desperata för pengar och andra resurser. Därför är det gynnsamt för män att hålla kvinnor fattiga och maktlösa, då mäns chanser för att erhålla sex ökar.

Teori 3

Teori 3, att kvinnor inneboende har lägre sexdriv än män, menar att det är en naturlig sak att kvinnor har mindre intresse av sex, varför förtryck är av underordnad betydelse. Baumeister & Twenge menar att den ”sexuella revolutionen” tillhandahåller ett *starkt bevis att det varit någon form av historiskt förtryck av kvinnlig sexualitet* eftersom, enligt dem, *den sexuella revolutionen har visat sig producera en större förändring i kvinnlig än manlig sexualitet* och att *ökningen av kvinnlig sexualitet är ett bra bevis för att kvinnlig sexualitet tidigare hade varit under kulturellt förtryck* (s 173). Man menar också, att teori 3 endast kan svara för delar av svaret på varför kvinnors sexdriv är svagare än mäns, men att den supporterar Waller & Hills princip, att den som har något som andra vill ha har en fördel i förhandlingarna. Därför är det troligare att det handlar om en kombination av teori 2 och 3.

Teori 4

Teori 4, menar att de högre kostnaderna som drabbar kvinnor för sex (Föräldrainvesterings teorin, min anmärkning) kan göra att *kvinnor kan backa från sex, även utan historiska eller socialiserande krafter för att stävja dem*. Men mot det står i viss mån att Coleman (1961, *The adolescent society*. New York) rapporterar att en del tecken antyder att kvinnor ibland avstod från sex av rädsla för att få ett dåligt rykte, snarare än rädsla för graviditet.

Maktskillnader

I resonemanget kring problematiken rörande detta med förtrycket av kvinnlig sexualitet refererar författarna Reiss (1986, *Journey into sexuality: An exploratory voyage*. New York), vilken menar att ju större obalans det är till förmån för män, desto större är den kvinnliga sexualiteten förtryckt. Men vad som motsäger det är, att då *kvinnor saknar politisk och ekonomisk makt kan de behöva använda sex för att kontrollera män och erhålla resurser, och därför kan de begränsa varandras sexualitet mycket starkt* (s 175). Petersen (1999, *The century of sex*. New York) rapporterar, att under andra världskriget, när inkallelser av män lämnade amerikanska universitet med åtta gånger så många kvinnor som män, så annonserade kvinnor efter män för studentbalsträffar, erbjudande sig att polera bilen och betala alla kostnader för träffen. Det är helt uppenbart att tillgång och efterfrågan inte kan ignoreras på en monogam äktenskapsmarknad.

Guttentag & Secord (1983, *Too many women? The sex ratio question*. Beverly Hills, CA) visar att det är mer sexuell aktivitet när män (i motsats till kvinnor) är i minoritet. Motsatt så kan kvinnorna bestämma villkoren när det är kvinnor som är i minoritet och de förra måste erbjuda avsevärda resurser och andra åtaganden för att erhålla sex. Män föredrar sex att vara fritt och enkelt, kvinnor tycker det är bättre när det är dyrt. Detta står i överensstämmelse med teori 2, men motsäger direkt teori 1. Faran för graviditet ändras inte av någon skiftning i sexfrekvens så teori 4 kan inte erbjuda en tvingande förklaring för sexfrekvensresultaten. Däremot kan teori 3 erbjuda en förklaring. Om man *antar att kvinnor är bättre på att minimera sexuell aktivitet när de kan diktera normerna om kyskhet, såsom mer eftersökta partners, så kan sexfrekvensmönstren förklaras utan hänvisning till sociala mönster* (s 176). Däremot har teori 1 stora svårigheter att förklara samma mönster. Guttentag & Secord konstaterar också följdriktigt, att feministiska rörelser är vanligare när män är i minoritet (eller tappar makt, min anmärkning). I linje med detta är också Barbers (2000, *On the relationship between country sex ratios and teen pregnancy rates: A replication*. *Cross-Cultural Research*, 34) upptäckt, att tonårsgraviditeter är i linje med sexfrekvensen. Ironiskt nog är det mer sannolikt att tonåriga tjejer blir gravida när det är brist på män. Eftersom det är en brist måste kvinnor tävla mer seriöst om dem, och därmed sänka priset för sex. Alltså, när män har fördelarna på marknaden så liberaliseras kvinnors

sexualitet snarare än att förtryckas, i direkt strid mot teori 1. Tvärtemot teori 1 fann också Browning, Kessler, Hatfield & Choo (1999, Power, gender, and sexual behavior. *Journal of Sex Research*, 36) att underdåniga kvinnor var mer engagerade i sexuella aktiviteter än icke undergivna kvinnor, medan undergivenhet hos män innebar en reducering av sexuell aktivitet. Överlägsen manlig makt förefaller att ha föga effekt på pars sexliv, och sådan tenderar att öka, inte minska, den sexuella aktiviteten.

Teori 2 kan erbjuda förklaringar till alla dessa fenomen, medan teori 1 helt fallerar, men teori 3 kan också erbjuda förklaring till vissa.

Direkta influenser på kvinnlig adolescent sexualitet

Ett flertal undersökningar visar, att det är mödrar som är huvudkällan till anti-sexuella budskap till döttrar. De är det även för söner. Detta mönster pekar mot kvinnor (särskilt mödrar) som huvudkällan för att begränsa kvinnlig sexualitet. Den vanligaste kommunikationen i familjer är mellan mor och dotter, medan den mest sällsynta är mellan far och dotter och ju mer mor och dotter kommunicerade, ju senare inföll de unga tjejernas sexdebut. Lewis (1973, Parents and peers: Socialization agents in the coital behavior of young adults. *Journal of Sex Research*, 9) fann att ju mindre en tjej haft kontakt med sin mor, ju mer promiskuöst var hennes beteende. Det är alltså ingen tvekan om att modern är den absolut främsta källan för kvinnors socialisering när det gäller deras sexuella beteende. Sannolikt är det dock inte frågan om någon sorts sexuell "rivalitet", utan snarare handlar det om att modern är övertygad om att det krävs viss sexuell begränsning för att accepteras i "kvinnogruppen" och att begränsandet av dotterns sexualitet är en sorts sätt att skydda dottern.

En annan viktig influens är könsidentiteten bland väninnorna. Rodgers & Rowe (1990, Adolescent sexual activity and mildly deviant behavior: Sibling and friendship effects. *Journal of Family Issues*, 11) fann att flickor var mycket mer influerade av deras kvinnliga jämnåriga än manliga och andra vänner. I en studie av överenskommelser under sommarlovet fann Maticka-Tyndale, Herold & Mewhinney (1998, Casual sex on spring break: Intentions and behaviors of Canadian students. *Journal of Sex Research*, 35) att tjejerna diskuterade det viktiga i att behålla sitt goda rykte, och undvika sex, medan killarna uppmuntrade och t o m satte press på varandra att leta upp tillfällen till sex. Några av kvinnorna nämnde t o m att deras kvinnliga klasskompisar kunde bli avundsjuka om de skulle ha för mycket sexuell aktivitet, vilket stämmer med teorin att de kvinnliga gruppmedlemmarna kan känna sig hotade om en av dem går för långt sexuellt. Tjejer tenderar att gå ungefär lika långt som deras väninnor gör. Särskilt starkt är inflytande från väninnor bland vita kvinnor (vilket torde betyda att vita kvinnor är mer förtryckande sexuellt mot varandra än andra, min anmärkning).

Det var mycket viktigare för tjejer att kunna visa upp ett "gott rykte" för att bli accepterad i de högre sociala grupperna, och detta rykte vilade tungt på sexuell begränsning. Tjejgrupper diskuterade enskilda tjejers rykten och undvek dem som tillhandahöll sexuella favörer alltför fritt. Killar å andra sidan följde i allmänhet efter tjejer som fördömde andra tjejer, även om många av dem inte la någon vikt vid om en tjej var sexuellt "vild". För killar gällde det att hålla sina möjligheter öppna för att ha en chans att få "komma till" med de "fina" flickorna (min anmärkning).

Pojkvänner

Pojkvänner kan ha ett visst inflytande på flickor/tjejer, men forskningen visar att detta opererar tvärtemot teori 1. Generellt sett är det nämligen så att pojkvänner försöker att få sina flickvänner att ha mer – inte mindre – sex. D v s helt i otakt med att mannen skulle kontrollera kvinnor till att ha mindre sex.

Influenser på vuxna kvinnors sexualitet

En väsentlig faktor som talar för även vuxna kvinnors önskan att begränsa andra kvinnors sexualitet (teori 2) är att kvinnor betydligt mer än män fördömer ”fel” sex. 1965 fördömde 91 %, mot endast 42 % av männen, föräktenskaplig sex. Oliver & Hyde (1993, *Gender differences in sexuality: A meta-analysis. Psychological Bulletin, 114*) fann också att dubbelmoral – vilken är central för förtrycket av kvinnlig sexualitet – betydligt oftare accepterades av kvinnor än av män, i alla studier de gick igenom. Än mer gjorde de det då förtrycket av kvinnlig sexualitet var betydligt starkare än nu. Fördömanden av kvinnlig sexualitet som omoralisk fann betydligt mer stöd hos kvinnor än hos män. I alla studierna var kvinnorna mer benägna att acceptera att det fanns olika måttstockar för män och kvinnor, med de hårdare för de senare. Millhousen & Herold (1999, *Does the sexual double standard still exist? Perceptions of university women. Journal of Sex Research, 36*) ställde frågan: *Vem dömer kvinnor som haft sex med många partners hårdast* och svaret bland kvinnorna blev att 12 % ansåg att män dömer hårdare, men 46 % att det är kvinnorna! Blumberg (2000, November, *The lives and voices of highly sexual women*. Paper presented at the meeting of the Society for the Scientific Study of Sex, Orlando, FL) fann också att sexuellt mycket aktiva kvinnor hade varit föremål för ett antal olika former av press från andra kvinnor att reducera sin sexuella aktivitet. Allmänt rapporterade de att *de kände sig mer bekväma med och accepterade av män än av kvinnor, vilket är i överensstämmelse med bilden att negativa reaktioner gentemot kvinnlig sexuell aktivitet huvudsakligen kommer från andra kvinnor* (s 182).

Kvinnlig genital kirurgi

När det gäller omskärelse av kvinnor pekar tillgänglig forskning starkt mot att det är kvinnor som driver detta. Beslut om när och hur en flicka ska omskäras tas av hennes mor eller mormor. Kvinnogruppen betraktar detta som något som markerar en positiv status, och flickor som inte genomgått det kan mobbas, retas och nedvärderas av sina jämnåriga väninnor. Operationen i sig själv utförs nästan alltid av en kvinna. *Män är helt uteslutna* menar Boddy (1989, *Violence embodied? Circumcision, gender, politics, and cultural aesthetics*. In R. E. Dobash & R. P. Dobash (Eds.), *Rethinking violence against women*. Thousand Oaks, CA).

Tvärt emot teori 1 fann också Lightfoot-Klein (1989, *Prisoners of ritual: An odyssey into female genital circumcision in Africa*. New York) att muslimska män i länder med kvinnlig omskärelse traktade efter europeiska kvinnor för att de uppskattade sex mer. I Shandalls (1967, *Circumcision and infibulations of females. Sudan Medical Journal, 5*, 1979, *Circumcision and infibulations of females*. Geneva) undersökningar visade det sig också att av män som både hade en omskuren och en icke omskuren hustru så föredrog nästan alla den senare. Mäns preferens för ”intakta” kvinnor talar starkt emot teori 1. Så när västerländska medelklasskvinnor och radikalfeminister protesterar mot mäns sexuella förtryck i form av kvinnlig omskärelse skjuter de fullkomligt över målet! När män i omskärelseområdet protesterade mot att deras döttrar skulle omskäras drev mödrarna igenom det ändå, som Lightfoot-Klein påpekar, och Hicks (1996, *Infibulation: Female mutilation in Islamic northeastern Africa*. New Brunswick, NJ) rapporterar flera forskningsresultat som säger att män argumenterar för mindre omfattande omskärelse, men att det är kvinnor som stödjer seden. Williams & Sobieszyc (1997, *Attitudes surrounding the continuation of female circumcision in the Sudan: Passing the tradition to the next generation. Journal of Marriage and the Family, 59*) rapporterar också från Sudan, att i fall där fadern stödde ingreppet så sa 100 % av mödrarna att döttrarna skulle omskäras, men i fall där fadern motsatte sig det så sa 41 % av mödrarna att de skulle se till att dottern utsattes för operationen ändå. I fall där fadern inte hade någon åsikt så skulle 97 % av mödrarna se till att dottern omskäras och där mödrar sade att fadern inte uttryckt någon åsikt skulle 79 % genomföra operationen.

Den sexuella revolutionen

Angående den sexuella revolutionen menar Baumeister & Twenge att den visar att kvinnlig sexualitet till en viss nivå förtryckts. Men trots att förändringen var större för kvinnor än för män så visar de tillgängliga bevisen att kvinnor kände mer tvekan och ifrågasättande än män inför denna förändring. De hade mer negativ syn på utvecklingen.

Men varför tillät kvinnorna att priset för sex föll så tydligt? De menar att en viktig faktor var den kvinnliga frigörelsen. *Då kvinnor erhöll mer pengar, status, makt, arbetsmöjligheter, o s v, blev de mindre i behov av att använda sex som utbyte för dessa resurser* (s 185). Härvid ansluter de sig till Reiss (1986, se ovan) tes, att då könsjämsställdheten ökar så minskar förtrycket av kvinnlig sexualitet. Som vi ska se senare så är det emellertid inte avgjort att det är så. Men ingenting visar att män kände att de förlorade på den sexuella revolutionen.

Harem, hedersmord och andra begränsningar

Fenomen som i underrubriken här ovan visar tydligt att män kan utöva olika tvingande åtgärder för att försäkra sig om att deras kvinnor förblir sexuellt trogna mot dem. Men även kvinnor utövar ett ägandebeteende och vissa bevis pekar mot att kvinnor har mer behov av att kontrollera än män (Blumstein & Schwartz, 1983, *American couples*. New York). Sålunda har fysiska skrämselfmetoder för att försäkra sig om trohet också i lika hög grad konstaterats i lesbiska förhållanden (Renzetti, 1992, *Violent betrayal: Partner abuse in lesbian relationships*. Newbury Park, CA, Girschick, 2002, *Woman-to-woman Sexual Violence. Does She Call it Rape?* Boston). Men denna taktik av att förtrycka kvinnlig sexualitet stämmer överens med teori 2, nämligen genom att reducera andra kvinnors sexualitet för att förhindra att partnern söker sig utanför förhållandet. Däremot finns det inget i beteendemönstret som indikerar att mannen (eller kvinnan i det lesbiska fallet) skulle vilja att hans hustru visade mindre sexuell aktivitet gentemot honom, så teori 1 fallerar som förklaring. Och eftersom manligt sexuellt intresse förefaller vara den drivande kraften bakom prostitution och sexiga kvinnokläder så är försök att stävja dessa inte relevant för teori 1.

Sexuell villfarelse

En annan, idag högst besvärande och starkt politiskt inkorrekt faktor (min anmärkning), som talar för att det är kvinnor som är förtryckare av andra kvinnors sexualitet är Muehlenhard & Hallabaughs (1988, *Do women sometimes say no when they mean yes? The prevalence and correlates of women's token resistance to sex. Journal of Personality and Social Psychology, 54*) forskningsresultat, att 39 % av tillfrågade kvinnor medgav att de någon gång sagt nej till sex när de menade ja. To m 12 % av oskulderna hade sagt nej fast de menat ja. Något som starkt stöttar teori 2, om förhandlingsfördelen – förutom att det är högst besvärande för påståendet att ett nej alltid är ett nej (min anmärkning).

En annan faktor som starkt talar mot teori 1 är det faktum att åtskilliga kvinnor fejkar sexuell njutning och orgasm med sina män – särskilt i fasta förhållanden. Om män – enligt teori 1 – önskade att deras kvinnor var asexuella, så borde istället den motsatta fejkningen vara den vanliga.

Kvinnligt förtryck av kvinnors sexualitet visas också av kvinnors känsla *att kvinnliga vänner kommer att ogilla att en kvinna går längre än vad som är typiskt eller normativt, och därför kan de vara motvilliga att avslöja detta för dem* (s 188).

Summering

Enkelt uttryckt, *influenserna som begränsar kvinnlig adolescent sexualitet är kvinnliga ... Vuxna*

kvinnor förefaller att vara mer förkastande av föräktenskaplig sex och annan kvinnlig sexualitet än män ... Sammanfattningsvis så har de direkta undersökningarna tillhandahållit tydligt stöd för den kvinnliga kontrollteorin (teori 2). Den manliga kontrollteorin (teori 1) tillbakavisades regelbundet.

Tävling: Prostitution och pornografi

Prostitution och pornografi erbjuder alternativa källor till tillfredsställelse. Till den grad som dessa källor kan tillfredsställa män så blir kvinnors avtalsmakt reducerad. *Prostitution och pornografi kan ses som en sorts billig tävling som potentiellt kan underminera kvinnors monopol på tillgången till sex* (s 189). Därför är särskilt kvinnor motståndare till prostitution och pornografi (det handlar om egenintresse, min anmärkning). Kvinnor är mer sannolika än män att stödja förbud mot visandet av porrfilm (51 % mot 34 %). Kvinnor är också mer stöttande i förbud mot att hyra sådana filmer (43% mot 29 %). En majoritet kvinnor (72%) men endast en minoritet av män (42 %) svarade att de ogillar nakenscener. 1800-talets rörelser mot prostitution och för kyskhet var ojämförlig populärare bland kvinnor än bland män, även om ledarpositionerna oftast innehades av präster och andra män.

Att kvinnor motsätter sig prostitution är i samklang med att den kan utgöra ett hot mot deras egen position i avtalsmakt (s 190). Detta är också i överensstämmelse med att den sexuella revolutionen mötte motstånd och beklagan av de prostituerade.

Lagliga begränsningar och straff

I både USA och England är polisen mer villiga att se promiskuöst beteende som ett tecken på degenerering hos flickor än hos pojkar. Och även om lagar förefaller vara könsneutrala *syns det som att huvudsakligen män har dömts under dem* (s 191). Ett exempel på detta är t ex lagar mot våldtäkt och sexuella övergrepp. Struckman-Johnson (Forced sex on dates: It happens to men, too. *Journal of Sex Research*, 24) rapporterade redan 1988 att 22 % av kvinnorna och 16 % av männen rapporterade att de mot sin vilja tvingats att ha sex mot sin vilja. Ändå utgjorde män 99 % av de dömda vid samma tid och gällande arresteringar var det 92 % män mot 8 % kvinnor. Även Davies (<http://genusdebatten.se/women-who-rape-men/>) redovisar siffror som visar att män, i närmast lika hög grad som kvinnor utsätts av män, utsätts för sexuellt tvång av kvinnor, men ändå så kommer kvinnorna undan (min anmärkning). Detta är något som direkt strider mot teori 1, vilken tvärtom skulle förutsätta att kvinnor främst drabbades av straff. Ett av de tydligaste tecknen på strävan att kontrollera adolescent kvinnlig sexualitet är också de institutioner som alltsedan 1800-talets början satts upp för att motverka graviditet och promiskuitet bland unga kvinnor (Nathanson, 1991, *Dangerous passage: The social control of sexuality in women's adolescence*. Philadelphia). Nathansons slutsats är avslöjande: *De viktigaste aktörerna för kvinnlig social kontroll är andra kvinnor. Sedan mitten av 1800-talet ... så var frontkämparna i den sexuella regleringsindustrin – socialarbetare, sjuksköterskor, rådgivare, lärare, medlemmar av de halvprofessionella – och fortsatte att vara, nästan uteslutande kvinnor* (p 213). Det är därför ett faktum, att då regeringsorgan reglerar kvinnlig sexualitet så är det kvinnor som tar ledningen i påverkan att göra så! Något som inte minst visas av dagens sexualpolitiska diskurs, med sexköps- och kopplerilag och en fullständigt ovetenskaplig traffickingpanik som helt styrs av kvinnogrupper (min anmärkning).

Kvinnor använder rykte, skvaller och andra kontrollmedel för att reglera andra kvinnors beteende och män använder lagar och andra krafter för att begränsa andra mäns uppförande.

Religion som sexbegränsning

Religion tycks slå an mer på kvinnor än män. Något som kanske även kan appliceras på andra ideologier (min anmärkning). *Flickor överlag hade en mer positiv attityd gentemot kristendom, även*

om inte mer kunskap om dess doktriner (s 194). Det är också helt klart att kvinnorna var majoriteten av de troende bland de tidiga kristna i Rom, och att de även ledde sina män in i den religiösa gemenskapen. (Något som också kan ses som ett starkt stöd för att kvinnor önskade begränsa mäns sexualitet, och därmed höja priset till kvinnornas egen favör, eftersom kristendomen begränsade männens sexualitet till endast hustrun, min anmärkning). Budskapet om sexuell återhållsamhet tycks alltid ha haft större dragningskraft på kvinnor än på män. Levitt (1995, *Sexual identity and religious socialization. British Journal of Sociology, 46*) finner också att huvudaktören för att styra dottrarna mot religion är mödrarna.

Tolerans gentemot homosexualitet

Whitley (1988, *Sex differences in heterosexuals' attitudes toward homosexuals. Journal of Sex Research, 24*) fann att kvinnor var mer intoleranta mot kvinnlig homosexualitet än män, men män var mer intoleranta till manlig homosexualitet, tvärtemot teori 1, att män skulle önska begränsa kvinnlig sexualitet, men i linje med att kvinnor vill begränsa kvinnors sexualitet.

Övergripande diskussion

I den övergripande diskussionen konstaterar Baumeister & Twenge att bevisen regelbundet supporterade teori 2 men däremot inte teori 1 och att teori 3 och 4 kunde ses som komplement till teori 2. De menar också, att den sexuella revolutionen mer tillbakavisades av kvinnor än av män, indikerandes att kvinnor mer stöttade det sexuella förtryck som förekom före samma revolution. De konstaterar också – helt i enlighet med dagens vetenskapsavvisande svenska samhälle (min anmärkning) – att *förtrycket av kvinnlig sexualitet har uppammat långt mycket mer diskussion och politiskt kommenterande än noggrann empirisk forskning*. Tyckande – inte kunskap och forskning – är alltså det som får styra, precis som med all sexualia i konungariket Sverige och en del andra länder (min anmärkning).

Det finns skäl för att vara högst skeptisk mot idén att män har konspirerat för att förtrycka kvinnlig sexualitet. Först och främst därför att bevisen pekar indirekt i motsatt riktning, nämligen att mäns makt tenderar att öka kvinnors sexuella aktivitet. I begränsning genom lagar och religion tenderade det att visa att det handlade mer om generell begränsning, både för män och kvinnor. Det andra skälet är att om teori 1 stämde skulle den göra kvinnor till viljelösa varelser som utan förmåga att tänka eller välja skulle arbeta för att begränsa sin egen sexualitet enbart för männens bästa. Därmed kunde man legitimera medeltidens idé om att kvinnor behöver en man som ”huvud”. Om de är viljelösa och apatiska varelser så måste någon styra dem (min anmärkning).

Kvinnor kan känna att de kan vara sexuellt reserverade utan risk för att förlora sina manliga partners så länge männen inte kan finna andra, mer tillfredsställande partners (s 199).

Invändningar

I det som skisserats ovan är jag helt enig med författarna. Jag är också av den mening att en överväldigande majoritet av alla människor på denna jord känner igen sig i beskrivningen av att kvinnor begränsar andra kvinnors sexualitet och att män ivrar för att den ska vara mer aktiv än den är (naturligtvis finns undantag, men vi talar om den generella bilden). De invändningar jag har mot artikeln infinner sig först i slutet, när Baumeister & Twenge närmar sig framtidsperspektiven. Så skriver de: *Vi föreslog att kvinnor kan slappna av i sin begränsningsinfluens när de erhåller alternativa mönster för det goda livet, och vi antydde verkligen att den sexuella revolutionen delvis skedde för att kvinnor erhållit tillräckligt ekonomiska, utbildningsmässiga, arbetsmarknadsmässiga och politiska möjligheter så de inte längre kände det nödvändigt att erhålla det högsta möjliga priset*

i utbyte för sex (s 198). Något man senare söker att underbygga med det ”faktum” att kvinnor tycks slappna av i sitt förtryck av kvinnlig sexualitet när deras ekonomiska möjligheter ökar. Så säger man också att en återgång till det utbredda förtryck som man kan finna i det förgångna är osannolikt (s 199).

Författarna borde ha nöjt sig med att genomföra sin undersökning, som är berömvärd och håller hög vetenskaplig standard. Men det de säger i framtidsperspektiven visar inte bara på en historielöshet, utan också på aningslöshet. Angående det förstnämnda så finns det gott om exempel på kulturer där kvinnor inte ”snålar” på sina sexuella gåvor (som t ex Cashinahuafolket i Brasilien) och där sex är något som är enkelt att erhålla (drottning Njuta av Danmark berättade t ex 845 för det arabiska sändebudet ”Gasellen” att ingen kvinna före kristendomen här i Norden avvisade en mans invit till sex), men sådan promiskuitet har alltid varit kombinerad med att män ska ge kvinnan något. Därför är det inte ett permanent tillstånd av kvinnligt motstånd mot att bjuda män sex, eftersom ”förhandlingsfördelen” redan var inbyggd.

När det sedan gäller påståendet att kvinnlig frigörelse gör att kvinnor blir mer generösa om de av sig själva erhåller makt och pengar så rimmar det synnerligen illa med dagens svenska och andra samhällen. De senaste 30 åren har vi sett en allt mer restriktiv sexualpolitik – i avsikt att höja kvinnornas sexuella värde – genom kvinnor som driver på för allt mer puritanska lagar som sexköpslagen, skärpt våldtäktslagstiftning, ömsesidighetslagstiftningskrav, utpekande av män som generella ”sexmonster”, rop på förbud mot pornografi, m m), vilket direkt motsäger att när kvinnor får andra möjligheter att erhålla makt och försörja sig så skulle de lätta på kostnaden för sex. Istället visar det att deras ökade makt används för att pressa upp priset på sex – med männen som tydliga förlorare.

Därtill måste också tilläggas, att författarna helt utelämnar två alternativa viktiga faktorer som kan ha varit drivande för den sexuella frigörelsen. Den startade ju i USA, där man efter andra världskriget utkämpade både Korea- och Vietnamkriget. Av den anledningen fortsatte därför bristen på män – inte minst för att också många stationerades i Europa – vilket enligt tillgång och efterfrågansteorin bör ha pressat ner priset för kvinnor i den sexuella utbyteshandeln. Att denna dimension utelämnas är en stor brist, men, summa summarum, visar artikeln ändå tydligt att det är kvinnor – inte män – som förtrycker kvinnors sexualitet!